

Աստուած գործ կու տայ, բայց գործին հետ զօրութիւն ալ կու տայ

Աստուած երբ առաքելութեան մը կանչէ մարդը կամ գործ մը յանձնէ անոր, միաժամանակ, այդ առաքելութիւնն ու գործը ի կատար ածելու կարողութիւնն եւ կարելիութիւնն ալ կ'ընծայէ: Աստուած գործին հետ միասին այդ գործը կատարելու զօրութիւն ալ կը շնորհէ, եւ ինչո՞ւ: Որովհետեւ, Աստուած ինքզինք պատասխանատու կը համարէ իր կողմէ մարդուն յանձնուած գործին վերաբերեալ եւ կ'ուզէ զայն անպայման յաջողութեամբ պսակել: Աստուած ի՛նքն է, որ բեզի յանձնած երկնատուր գործերը կը յաջողցնէ: Դուն սեփական ճիշտ վրէժն կրնար Աստուծոյ գործը արդիւնաւորել: Միշտ յիշէ, որ Աստուած է որ քու միջոցաւ կը կատարէ իր գործը եւ ո՛չ թէ դո՛ւն ես, որ իր միջոցաւ կը կատարես գործդ:

Սրբուհի Աստուածածինին եւ Յովհաննէս Կարապետին, սուրբ Ստեփանոս Նախավկային, սուրբ Գրիգոր Լուսաւորիչին եւ Քուրդր սուրբ վկաներուդ բարեխօսութեամբ լսէ՛ ինձի՛ եղկելիս, եւ ողորմէ՛ մեղաւորիս: Փնտրէ՛ կորսուածս, ձեռք մեկնէ՛ գործիս, առջնորդէ՛ մտորածս, խաւարէն դէպի լոյս հանէ՛ զիս եւ ազատութիւն շնորհէ հոգիս: Հաստատէ՛ քու սիրոյդ մէջ եւ բեւեռէ՛ Քու Երկիրդ: Մաքրէ՛ հոգիս տանաւր եւ մօտս օթեւանէ՛: Փակէ մեղքերուս դուռը եւ զիս պարսպէ՛ ոտիս, չար ու անիրաւ մարդէն փրկէ՛ զիս, առաքելութեան գործերով զարդարէ՛ եւ պարգեւէ՛ Քու աննառ երանութիւնդ: Ողորմէ՛ մեզի՛ ողջերուս, եւ պայծառացնելով լուսաւորէ՛ մեր ննջեցեալներուն հոգիները: Եփրեմ Ասորի

ԵՐԲ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՀԱՆԴԵՊ ԶՈՒ ԿԱՍԱՅՈՒԹԻՒՆԴ Կ՛ՈՒԶԵՍ ԱՐՏԱՅԱՅՏԵԼ ԿԱՐԴԱ՛ ՍԱՂՄՈՍ 22

Աստուած իմ, Աստուած իմ, ինչո՞ւ զիս թուղուցիր: Ցաւէս կը մռնչամ, ինչո՞ւ օգնութեան չես հասնիր: Ո՛վ իմ Աստուածս, ո՛չ ցերեկը պատասխան կու տաս կանչիս, ո՛չ գիշերը հանգիստ կը գտնեմ քեզմէ: Բայց դուն սուրբ ես՝ գահիդ բազման, եւ դէպի քեզ կը բարձրանամ ժողովուրդիդ ներբողները: Մեր հայրերը քեզի՛ վստահեցան, եւ ազատեցիր զանոնք: Քեզի աղաղակեցին, եւ ազատեցան, քեզի վստահեցան, եւ ամօթով չմնացին: Թշնամիներուս աչքին եւ մարդ չեմ, այլ՝ որդ, մարդոց կողմէ արհամարհուած, բոլորին կողմէ անարգուած: Բոլոր զիս տեսողները կը ծաղրեն զիս, ծամածռութիւն կ'ընեն, գլուխ կ'երերցնեն ըսելով. «ՏԻՐՈՋ ապաւինեցաւ, թող ՏԻՐԸ փրկէ զայն, եթէ հաւներ է՝ թող ազատէ զայն»: Այո՛, ո՛վ ՏԻՐ, դո՛ւն ես, որ զիս մօրս արգանդէն հանեցիր, դո՛ւն զիս պահեցիր մօրս կուրծքին վրայ: Մօրս արգանդէն իսկ քեզի՛ յանձնուեցայ, ծնելէս իսկ առաջ՝ դո՛ւն ես իմ Աստուածս: Հեռու մի մնար ինձմէ, որովհետեւ նեղութիւնը մօտ է, եւ օգնող չկա՛յ: Թշնամիներս ցուլերու պէս զիս պատեցին, պաշարեցին զիս Բաշանի կատարի ցուլերուն պէս: Իրենց բերանը իմ վրաս լայն բացին՝ մռնչողու բզկտող առիւծի պէս:

Միրելի ընթերցող, ՃՐԱԳ թերթը ամէն Կիրակի կը բաժնուի մեր ժողովուրդին, եկեղեցիներու բանկային մօտ: Նաեւ՝ Facebook-ի վրայ փնտռել «Jerak կամ ՃՐԱԳ», ապա սեղմել «Like»-ը, կարդալու կամ անդամագրուելու համար:

ՀԱՍՏԷ.

ՃՐԱԳ ԸՄԲԱԾԱԾԵՐԹ - ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՐԱՆ ԼԻԲԱՆԱՆԻ - Bourj-Hammoud, P.O.Box 80810 -Tel/Fax:01-258300- facebook-ի էջ jerak Ծրագր թերթ

ԺԳ. ՏԱՐԻ ԿԻՐԱԿԻ , 8 ՕԳՈՍՏՈՍ 2020 ԹԻԻ 32

ԿԻՐԱԿԻ ՕՐԵՐՈՒ ԱՍՏՈՒԱԾԱՇՆՉԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՑՈՒՄՆԵՐ Եւ. 7.1-9: Ա. Կրթ. 13.11-14.5 ՅԻՍՈՒՄ ԶՐԻՍՏՈՍԻ ԱԲԵՏԱՐԱՆԸ ԸՍՏ ՄԱՐԿՈՍԻ 2: 1-12

ԸՄԲԵՆԵՒՄՆ Ա. ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԻՆԻ ՊԱՀՈՑ

ՅԻՍՈՒՄ ԶՐԻՍՏՈՍԻ ԱԲԵՏԱՐԱՆԸ ԸՍՏ ՄԱՐԿՈՍԻ 2.1-12

Քանի մը օրեր ետք Յիսուս վերադարձաւ Կափառնայում: Անմիջապէս որ լուր տարածուեցաւ, թէ տունին մէջ կը գտնուի, շատեր հաւաքուեցան հոն, այնքան՝ որ դրան առջեւ իսկ տեղ չէր մնացեր: Յիսուս Աստուծոյ խօսքը կը փարփէր անոնց:

Այդ միջոցին Յիսուսի բերին անդամալոյծ մը, որ չորս հոգիներ շալկած էին: Երբ ամբոխին պատճառով չկրցան զայն Յիսուսի մօտ բերել, փակեցին տունին տանիքը եւ առաստաղը բանալով՝ անդամալոյծը մահիճով վար իջեցուցին: Յիսուս անոնց հաւատքը տեսնելով ըսաւ անդամալոյծին. «Որդեակ, մեղքերդ ներուած ըլլան քեզի»:

Օրէնքի ուսուցիչներէն ոմանք, որոնք հոն նստած էին սկսան մտովի փնտրատել զայն. «Ինչպէ՞ս կը համարձակի ասանկ բան ըսել: Ըրածը հայեցողութիւն է: Աստուծմէ գատ ո՞վ կրնայ մեղքերը ներել»:

Յիսուս վայրկեանին գիտցաւ անոնց մտածումը եւ ըսաւ. «Ինչո՞ւ այդպէս կը մտածէք: Ո՞ր մէկը աւելի դիւրին է. անդամալոյծին «մեղքերդ ներուած են քեզի» ըսելը, թէ «ե՛լ, մահիճդ ա՛ն եւ տունդ գնա» ըսելը: Բայց որպէսզի գիտնաք, թէ մարդու Որդին երկրի վրայ իշխանութիւն ունի մեղքերը ներելու, ահա նաեւ կը բժշկեմ զայն»:

Ու դառնալով անդամալոյծին ըսաւ. «Քեզի կ'ըսեմ. ե՛լ, ա՛ն մահիճդ եւ տունդ գնա»: Անդամալոյծը անմիջապէս բոլորին առջեւ ոտքի ելաւ, վերցուց իր մահիճը եւ դուրս ելաւ: Բոլորն ալ զարմացած. կը փառաւորէին զԱստուած եւ կ'ըսէին. «Այսպիսի բան բնաւ տեսած չէինք»:

ՄԱՐԳԱՐԷԱԿԱՆ ԳԻՐՔԵՐ
ՊՕՂՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԵՎԱՄԱԿՆԵՐ

ԵՍԱՑԻ ՄԱՐԳԱՐԷԻ ԳԻՐՔԸՆ
7.1-9

Հրեաստանի Աֆագ թագաւորին օրով, որ Յովաթամի որդին էր եւ Ոգիայի թոռը, Ասորիքի Ռասին թագաւորը եւ Իսրայէլի Փակէէ թագաւորը, որ Ռոմելի որդին էր, Երուսաղէմի դէմ պատերազմելու պատրաստուեցաւ. բայց չկրցաւ յարձակման անցնիլ: Երբ Աֆագ եւ ամբողջ Հրեաստան լուր առին, թէ Ասորիքը Եփրեմի հետ դաշնակցած է, թագաւոր եւ ժողովուրդը իրենց սարսափէն սկսան դողալ, այնպէս ինչպէս անտառին ծառերը կը դողան հովին դիմաց:

Այն ատեն Տէրը Եսայիին ըսաւ. «Ե՛լ, հետդ առ քու տղան որ Շէարեաշուր կը կոչուի, եւ գնա Աֆագի քով: Իրեն պիտի հանդիպիս թափաչին արտը տանող մամբուն վրայ, ջրանցքի վերին աւազանին քով: Այսպէս ըսէ իրեն. "Ձգո՛ւ՛՛՛ եւ հանդարտ եղի՛ր, տակնուվրայ մի՛ ըլլար ու մի՛ վախճար Ասորիքի եւ Իսրայէլի թագաւորներէն, որոնք ծխացող երկու խանձող փայտերու պէս երբ գան իրենց գայրոյթը քու վրայ թափելու՝ եւ քեզ հարուածէն պիտի փրկեմ: Ասորիքի եւ Իսրայէլի թագաւորները քեզի համար չար ծրագիր մը յղացան եւ ըսին. "Յիլենք Հրեաստան երթանք, մեր կողմը սիրաշահինք՝ հրեաստանցիները կամ բռնադատենք՝ զանոնք եւ անոնց վրայ թագաւոր կարգենք Տաբելի որդին»»:

Բայց այսպէս կ'ըսէ Երկնաւոր Զօրքերու Տէրը. «Այս ծրագիրը պիտի չիրականանայ բնաւ, որովհետեւ ինչպէս Ասորիքի մայրաքաղաքը Դամասկոսն է եւ Դամասկոսը կառավարողը Ռասինի տունը, այնպէս ալ Իսրայէլի մայրաքաղաքը Սամարիան է եւ Սամարիան կառավարողը՝ Ռոմելի որդիին տունը. բայց ահա վաթսուներեք տարիէն Իսրայէլ պիտի կորսնցնէ իր թագաւորութիւնը: Դու՛ք ալ, նմանապէս, եթէ Տիրոջ չվստահիք՝ դու՛ք ալ պիտի չկարենաք գոյատեւել»:

ՇԱՐՈՒՆԱԿԵԼ ԱՍՏՈՒԱԾԱՇՈՒՆԶԷՆ

ՆԱՄԱԿԸ
ԿՈՐՆԹԱՑԻՆԵՐՈՒՆ 13.11-14.5

Երբ երեխայ էի՝ երեխայի պէս կը խօսէի, երեխայի պէս կը խորհէի եւ երեխայի պէս կը տրամաբանէի, իսկ երբ տղամարդ դարձայ, բոլոր երեխայական բաները մէկ կողմ դրի: Նոյնպէս ալ մենք այժմ գԱստուած կը տեսնենք աղօտ կերպով, կարծես հայելիի մը մէջէն, բայց երբ ամէն բանի կատարումը գայ՝ գայն պիտի տեսնենք դէմ առ դէմ: Այժմ միայն մասնակիօրէն կը քննենք գԱստուած, բայց այն ատեն պիտի քննենք ամբողջապէս, քիչ ինչպէս ի՛նք գիս կը քննենք:

Արդ, ուրեմն, միակ մնայուն բաներն են՝ հաւատքը, յոյսը եւ սէրը. իսկ այս երեքէն մեծագոյնը սէրն է:

Ուստի սիրոյ հետամուտ եղէք առաւելաբար: Միաժամանակ հոգեւոր պարգեւներուն փափաքող եղէք, մանաւանդ պատգամախօսութեան, այսինքն՝ մարգարէութիւն ընելու: Որովհետեւ, օրինակ, անձանք լեզուներով խօսողը մարդոց չէ՛ որ կը խօսի, այլ՝ Աստուծոյ, որովհետեւ ոչ ոք զինք կը հասկնայ, թէ անիկա Հոգիին զօրութեամբ խորհուրդներ կը պատմէ: Մինչդեռ պատգամախօսութիւն ընողը մարդոց կը խօսի՝ անոնց հաւատքը ամրապնդելու, զանոնք միփարբելու եւ քաջալերելու համար: Լեզուներ խօսողը միայն ի՛նք կ'օգտուի, մինչդեռ պատգամախօսութիւն ընողը ամբողջ եկեղեցւոյ շնութիւն կը բերէ:

ՍՈՒՐԲԵՐ ԵՒ ՏՕՆԵՐ

ԵՓԵՍՈՍԻ Ս. ԺՈՂՈՎՈՅՆ 200 Ս. ՀԱՅՐԱՊԵՏԱՑՆ

Եփեսոսի Տիեզերական ժողովը իր տօնակատարութիւնը ունի Հայց. եկեղեցւոյ մէջ՝ Վերափոխման տօնի Բարեկենդանի Շաբաթ օրը:

Եփեսոսի տիեզերական ժողովը գումարուեցաւ 431 թուականին, մասնակցութեամբ՝ 200 հայրապետներու, քննելու համար Նեստորի աղանդաւորական մոլոր վարդապետութիւնը:

Նեստոր կ'ըսէր, որ Յիսուս մարդ ծնաւ մեզի նման, ապա աստուածային բնութիւն ստացաւ: Նեստոր կ'ուսուցանէր նաեւ, որ Ս. Կոյս Մարիամ Աստուածածին չէ, այլ՝ մարդածին: Նեստորի այս մոլոր վարդապետութիւնը մեծ խոտովութիւն յառաջացուց:

Նեստորի դատապարտելի ընթացքը քննելու համար, Փոքր Թէոդորոս կայսեր հրամանով, Եփեսոս քաղաքին մէջ, 200 հայրապետներու մասնակցութեամբ, տեղի ունեցաւ տիեզերական ժողով: Ժողովի ընթացքին դատապարտուեցան Նեստորն ու իր համախոհները եւ հաստատուեցաւ Կիրեղ Աղեփսանդրացիի բանաձեւը՝ Քրիստոսի բնութեան վերաբերեալ «Մի բնութիւն Բանին մարմնացելոյ» նախադասութեան մէջ խտացնելով: Ըստ այս բանաձեւին՝ Յիսուս ծնաւ որպէս Աստուած եւ իր աստուածային ու մարդկային բնութիւնները անշփոթ կերպով իրար միացան եւ կազմեցին մէկ բնութիւն: Իսկ Ս. Կոյսը դաւանեցին Աստուածածին: Հայ եկեղեցին եւս ընդունեց Եփեսոսի ժողովի կանոններն ու որոշումները եւ եկեղեցական օրացոյցին մէջ յատուկ օր ալ նշանակեց տօնելու եւ յաւերժացնելու համար այդ ժողովի յիշատակը:

Այստեղ անհրաժեշտ կը համարենք յիշատակել, որ Հայ եկեղեցին կ'ընդունի միայն երեք տիեզերական ժողովներ՝ Նիկիոյ, Եփեսոսի եւ Կ. Պոլսոյ, եւ կը դաւանէ միայն անոնց որոշումներն ու բանաձեւումները:

Ո՞Ր ԿՈՐՍ ՆԱՅԻԼ

ԴՈՒՆ ԳԻՏԵՍ ԻՄ ՆԱՍԻԼՍ ՈՒ ԵԼԼԷԼԱ: ԻՄ ԽՈՐԻՈՐԴԱ ԻՏՈՒԼԷՆ Կ'ԻՄԱՆԱՍ (Սաղմոս 139.2):

Արդեօք ի՞նչու մարդիկ կը խորհին, թէ կրնան ընել շատ մը բաներ, որ ուրիշներ չեն կրնար: Միթէ անոնք կը մոռնան, թէ կայ Մէկը, որ կը լսէ ու կը տեսնէ ամէն բան: Եթէ մարդիկ չեն ուզեր, որ ուրիշներ գիտնան իրենց ըրած կարգ մը բաները, ի՞նչպէս կրնան անտեսել այն իրողութիւնը թէ Աստուած կը տեսնէ ու կը լսէ ամէն բան:

Սաղմոս 130. 1-4-ին մէջ Դաւիթ այսպէս կը գրէ. «Ո՛վ Տէր, զիս քննեցի՛ր ու քննեցար: Դուն գիտես իմ նստիլս ու ելլիլս, իմ խորհուրդս Իտուլէն կ'իմանաս: Իմ շաւիղս ու պառկիլս կը քննես եւ իմ բոլոր բամբաներս գիտես: Վասն զի բնաւ խօսք չկայ իմ լեզուիս վրայ: Ահա դուն ո՛վ Տէր ամէնը գիտես:

Հայր մը իր գաւկիւն ընկերակցութեամբ կը քննարկէր, երբ քննարկէն բաւական ներս արտի մը մէջ տեսաւ ձկնկերպներու կոյտ մը: Հայրը ըսաւ տղուն. «Նայէ չորս կողմ մինչեւ երթամ ձկնկերպ մը բերեմ»: Ան գնաց, ընտրեց ձկնկերպ մը, եւ ինքնաշարժ վերադառնալէ առաջ հարցուց տղուն. «Ոնեւ մէկը կը գտնուի՞ մօտերը: Դիտէ չորս կողմդ»: Տղան այսպէս պատասխանեց հօրը. «Հայրիկ, չե՞ս խորհիր, թէ պէտք է վեր նայինք»:

Այո՛, շատ կարեւոր է վեր նայիլ: Արդեօք ի՞նչ վարուելակերպ ունիս դուն երբ ոնեւ մէկը չի տեսներ քեզ: Մի՛ մոռնար որ Աստուած կը տեսնէ: Քննէ՛ քու անձը: